

Zoals Joop Rieff in de laatste nieuwsbrief aankondigde doe ik hierbij verslag van mijn ervaringen tijdens mijn verblijf in en rond het kindertehuis in Pa Mai, afgelopen zomer. Mijn vaste verblijf was in een pension in Chiang Mai, de tweede stad van Thailand. Vanuit Chiang Mai is het ongeveer een uur rijden naar het kindertehuis. Pa Mai ligt in het district Mae Thaeng, in het noordwesten van Thailand. Ik heb zo'n vijf dagen het kindertehuis bezocht en er ook overnacht.

Mijn ontvangst in het kindertehuis

Op zaterdag 13 augustus 2011 werd ik van het vliegveld in Chiang Mai opgehaald door Joop en Soepa Cha, één van de kinderen van het kindertehuis. Mij werd al snel duidelijk dat handen niet worden geschud, maar een lichte buiging en twee handen tegen elkaar de welkomstgroet is. Later bij het kindertehuis zou ik nog worden toegesproken door het oudste meisje van het tehuis, Sutipoh. Namens de kinderen heette zij mij - in het Engels - welkom en dankte zij nadrukkelijk de sponsors van stichting Hill Tribes` Children. Vanwege hun bijzondere achtergrond is het spreken in de Engelse taal voor de kinderen in het kindertehuis erg moeilijk. Achteraf begreep ik dat aan de toespraak dan ook een behoorlijke voorbereiding vooraf gegaan was. Vanwege mijn komst werd op de eerste dag ook een barbecue georganiseerd.

De barbecue wordt aangestoken en dan gezamenlijk aan tafel!

Een nieuwe groep

In mei is het nieuwe schooljaar begonnen. Dat ging gepaard met een bijna hele nieuwe "lichting" kinderen; de groep bestaat nu uit 9 jongens en 6 meisjes, variërend in de leeftijd van 8 tot en met 16 jaar. Begin mei was er nog een heel andere groep. Vijf kinderen van de oude groep kinderen hebben de middelbare school afgerond. Een mooi resultaat! Een aantal daarvan is vervolgens, dankzij onze stichting, verder gaan studeren; anderen zagen dit niet zitten en zijn gaan werken. In ieder geval hebben ook die laatsten een middelbare schooldiploma. In de vorige nieuwsbrief heeft Joop u reeds geïnformeerd over een en ander.

De nieuwe groep kinderen met Joop Rieff. Op de achtergrond van de kinderen en de foto rechts het kindertehuis.

Het kindertehuis

Het kindertehuis is bescheiden ingericht maar voldoet voor de doelgroep, in het bijzonder gelet op de achtergrond van de kinderen. De jongens en meisjes slapen in afzonderlijke gebouwtjes. Buiten die gebouwtjes bevinden zich de sanitaire voorzieningen: drie eenvoudige toiletten en doucheruimten. Ook de keuken is eenvoudig: een koelkast, één kookpit met daarop een grote wokpan en een langwerpige wasbak. De kinderen slapen in stapelbedden.

Slaapruimte, sanitair en keuken.

In het kindertehuis is stromend water, maar dat is geen drinkwater. Dat wordt zo'n twee kilometer verderop gehaald bij de waterpomp. Er is een huisvader aangesteld, Jee. Jee heeft dezelfde achtergrond als de kinderen en heeft daardoor een goede band met hen. Voor typische "meisjesproblemen" zijn er afspraken gemaakt met Loen, de verhuurster van de gronden waarop het kindertehuis staat. Ik merkte haar nauwe betrokkenheid met de kinderen. Boven de huisvader staat Joop Rieff; hij verzorgt de coördinatie binnen het tehuis, onderhoudt samen met Jee de contacten met de scholen, de overheid, de familie van de kinderen en zorgt ook dat de voorzieningen binnen het kindertehuis op peil zijn.

Het verzorgen van het drinkwater. Op de laatste foto doet Joop inkopen op de markt.

De kinderen

Het viel mij op dat de kinderen zelfdiscipline hebben, een drive hebben om te leren en een goed team zijn. Ze hebben respect voor elkaar en hebben allemaal een taak: het koken (onder toezicht van de huisvader), de tafels dekken, het opruimen, het afwassen, het voeren van de varkens of het voeren van de kippen. Ze wassen en strijken zelf hun kleding.

Koken, afwassen, de dieren voeren en de eigen kleding strijken.

De kinderen zijn blij en ik merk dat zij veel waarde hechten aan de aanwezigheid van Joop. Joop spreekt ondertussen redelijk Thais en kan dus goed communiceren met de kinderen. De kinderen spreken hem vaak aan voor allerlei vragen, maar ook voor een gewoon gesprekje. Op een doordeweekse dag staat iedereen om 6.00 uur op en worden de verschillende taken uitgevoerd. Om 6.30 uur is de tafel gedekt en kan er ontbeten worden.

Er wordt vooral rijst gegeten, vaak met gewokte kool en (kippen of varkens)vlees. En of het nu `s-morgens of `s-avonds is, een „spicy“ sausje hoort erbij! Om 7.15 uur is alles opgeruimd en is er afgewassen. De kinderen gaan dan naar school. Omstreeks 16.00 uur komen de eerste kinderen weer thuis. Er wordt met elkaar gepraat en gespeeld.

Zo heeft Joop op het veld voor het kindertehuis een tennisnet gespannen. Ik heb me laten verleiden tot een badmintonwedstrijd met één van de kinderen. Het had die middag enorm geresend. En dan op slippers te gaan badmintonnen is vragen om problemen. U raadt het al: al tennissend gleed ik languit in de modder. De hilariteit onder de kinderen was nog groter toen bleek dat één van mijn slippers het niet had gehouden.

Na een uurtje "chillen" is er het avondeten. De kinderen die daarvoor zijn ingedeeld lopen van tevoren al druk heen en weer. Samen met de huisvader wordt er gekookt, tafels worden gedekt etc. Na het avondeten wordt er even gepauzeerd, maar al snel beginnen zij met hun huiswerk.

De kinderen zijn druk bezig met hun huiswerk. Joop en de huisvader begeleiden hen daarin.

Gezondheid, hygiëne en onderwijs

Belangrijke kernwaarden binnen het beleid van het kindertehuis zijn gezondheid, hygiëne en onderwijs, zaken die zwaar onderbelicht werden in de „oude“ situatie van de kinderen. Binnen het kindertehuis worden de kinderen daarom voorzien van gezond voedsel, schone kleding, is er aandacht voor persoonlijke verzorging (zoals tanden poetsen) en gaan de kinderen verplicht naar school.

De kinderen bezoeken verschillende scholen. Sommigen kunnen lopen naar school, voor anderen heeft Joop geregeld dat zij worden opgehaald en naar school worden gebracht. De kinderen in Thailand dragen verplicht (relatief erg dure) schoolkleding, ook nog eens vier verschillende soorten per week. Stichting Hill Tribes` Childen voorziet in het schoolgeld, de schoolboeken, ander schoolmateriaal en de schoolkleding.

ING Bank 24435595

Stichting Hill Tribes' Children is door de Belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI)

website www.hilltribeschildren.nl
e-mail hilltribeschildren@live.nl

De diversiteiten aan verplichte schoolkleding; een fraai gezicht, maar veelal een financieel beletsel voor bergkinderen om naar school te gaan. Linksonder: broer en zus Eleija en Ratapon (tweeling) voor hun school, op zo'n 2 kilometer van het kindertehuis. Daarnaast de twee jongste kinderen: Khapizza en Kawarat (8 jaar).

Vervolgopleiding

De kinderen in het kindertehuis gaan verplicht naar school. In de regel hebben zij hun lagere school en middelbare school afgerond als zij het tehuis verlaten. Het beleid van Stichting Hill Tribes' Children is er ook op gericht vervolgstudies financieel mogelijk te maken. Daarbij gaat het om de financiering van het collegegeld, alternatieve huisvesting (de onderwijsinstellingen zijn te ver van het kindertehuis gesitueerd om er te blijven wonen) en de verplichte schoolkleding van de student. Zo werd het dit jaar mogelijk om 4 studenten een technische opleiding te laten volgen in Sarapie en 4 studenten een agrarische opleiding te laten volgen in Sanpatong. Beide steden liggen ten zuiden van Chiang Mai.

Op de eerste foto staan, samen met Joop, de studenten uit Sarapie, op de andere foto's de studenten uit Sanpatong.

Achtergronden kinderen

De kinderen in het kindertehuis behoren tot zogenaamde bergvolkeren. Het gaat om mensen die in het verleden gevlucht/verdreven zijn uit omliggende landen (Laos, Myanmar, China) als gevolg van economische en politieke omstandigheden in die landen. De bergachtige regio ten noorden van Chiang Mai wordt hierdoor bewoond door Hmong (Meo), Yao, Lahu, Lisu, Karen en Akha volkeren. Het zijn etnische minderheden, die in Thailand geen status hebben. In het kindertehuis wonen Lisu- en Karen kinderen. Op één na zijn ook de studenten van Lisu- of Karenafkomst. De andere student is een Hmong. De mensen in de bergdorpen wonen vaak onder zeer armoedige omstandigheden. Joop heeft mij meegenomen naar Pakuwee, een klein Lisudorp in het bergachtige district Wiang Heang. Uit dat dorp komen drie van de kinderen die nu in het kindertehuis wonen: Jaopoh (13 jr), Soeka (13 jr), en Lupa (15 jr). Pakuwee ligt op ongeveer zo'n 3 uur rijden van het kindertehuis. De laatste kilometers

ING Bank 24435595

Stichting Hill Tribes' Children is door de Belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI)

website www.hilltribeschildren.nl

e-mail hilltribeschildren@live.nl

zijn moeilijk begaanbaar. Het wegoppervlak bestaat veelal uit klei en steen. We overnachten in het huis van één van de kinderen van de "oude lichter" (dus die van voor mei 2011). De moeder des huizes verwelkomt ons met een feestmaaltijd: ondermeer staan er gewokte bijen op het menu. Omdat de bijen niet allemaal op gaan, worden ze de volgende ochtend weer gepresenteerd bij het ontbijt.

Bijen als lekkernij tijdens het avondeten in het bergdorp Pakuwee. De omgeving van Pakuwee. Een vrouw in traditionele Lisukleding. De gastvrouw aan het werk op het land.

Tijdens mijn verblijf in Pakuwee laat ik me rondleiden door het dorp. We komen als eerste aan bij het ouderlijk "huis" van Jaopoh: een hutje van zo'n 3 bij 4 meter, waarin gekookt, gegeten en geslapen wordt door drie personen: de vader, de broer en de zus van Jaopoh. Als Jaopoh niet in het kindertehuis zou verblijven, had die er ook nog bij gemoeten. Het huis van Soeka is niet veel groter. Soeka is wees, zijn oudere zus zorgde voor hem. Maar zijn zus is noodgedwongen veel op stap om zelfgemaakte waar (tassen, kleding etc.) te verkopen. Het kindertehuis van Joop was een uitkomst.

Dan lopen we langs het huis van Lupa. Ook Lupa heeft een bijzondere achtergrond. Zijn moeder is alleenstaande ouder. Door de armoedige situatie is zij kennelijk in een zodanige psychische situatie terecht gekomen dat dit haar heeft doen besluiten het gezin te verlaten. Lupa en zijn zusje van 7 bleven achter. Joop Rieff heeft het lot van deze kinderen aangetrokken. Voor het zusje werd een alternatief adres gevonden. Lupa woont nu in het kindertehuis.

De eerste twee foto's: het ouderlijk huis van Jaopoh. Daarna: Jaopoh, Lupa en Soeka in het kindertehuis.

Gedurende de twee dagen dat ik in Pakuwee was heb ik een groot contrast ervaren; een schitterende bergachtige omgeving afgewisseld met prachtige rijstvelden, maar met veel armoedigheden. Mij wordt bevestigd dat stichting Hill Tribes` Children een heel goed doel steunt. Zonder het verblijf in het kindertehuis zouden de kinderen in ieder geval opgroeien met een grote kennisachterstand en zouden hun kansen op de arbeidsmarkt heel klein blijven. Het is bekend dat - al dan niet daartoe geronseld - veel bergjongeren onder die omstandigheden hun geluk proberen te zoeken in de grote steden als Chiang Mai of Bangkok. Vaak eindigt deze zoektocht al snel in een illusie en worden zij geconfronteerd met criminaliteit en prostitutie. Het kindertehuis in Pa Mai is ondermeer er juist op gericht dat de kinderen hun schooldiploma behalen en eventueel een vervolgopleiding gaan volgen, zodat zij uiteindelijk zelfstandig hun toekomst kunnen bepalen.

Een tweede stichting

Sinds kort eist de Thaise wetgeving dat een kindertehuis als waarvoor onze stichting zich inzet, wordt geregeld via een Thaise stichting. De achterliggende gedachte is dat er buitenlandse stichtingen zijn die helaas misbruik maken van de situatie. Bedroevend dat dit gebeurt, maar kennelijk is dit realiteit. Volgens Thaise wetgeving wordt een stichting opgericht door een advocaat. Met de Thaise advocaat zijn reeds diverse gesprekken geweest. Samen met Joop en de huisvader ben ik mee geweest naar een dergelijk gesprek. In de komende nieuwsbrieven wordt u nader geïnformeerd over de verdere ontwikkelingen. De oprichting van de Thaise stichting zal in ieder geval geen financiële consequenties hebben.

Foto: Joop en de huisvader (die beiden in het bestuur van de Thaise stichting zitting zullen nemen) op het kantoor van de advocaat in Chiang Mai.

Hopelijk heeft u een goede indruk gekregen van het kindertehuis in Pa Mai en bent u in ieder geval zo enthousiast geworden dat u (weer) een kijkje zult nemen op onze website www.hilltribeschildren.nl. Op de website staat meer informatie over het kindertehuis, de achtergronden van de kinderen, foto's, eerdere nieuwsbrieven en hoe u ons kunt steunen.

December 2011, Johan Hol, voorzitter stichting Hill Tribes` Children.

